

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேத₃ாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா ஹ்ருதி₃ ||

சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் அருளிச்செய்த

|| பரமதபங்கம் ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the iitmtam font.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

॥ பரமதபங்கம் ॥

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடம் உடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு

‡எண் தள அம்புயத்துள்* இலங்கும் அறு கோண மிசை*
வண் பணிலம் திகிரி* வளை வில் வளை வாய் முசலம்*
திண் கையில் அங்குசம் சீர்* திகழும் கதை செங்கமலம்*
எண் படை ஏந்தி நின்றான்* எழில் ஆழி இறையவனே (1)

விடு நெறி அஞ்சி விடத் தொடக்கிய*
விதியர் அடைந்து தொழத் தழைத்தெழு*
விழி அருள் தந்து விலக்கடிக் களை*
விரகில் இயம்பி விலக்கி வைத்தனர்*
கொடு வினை என்பதனைத் தினைத்தனை*
கொணர்தல் இகந்த குணத் தனத்தினர்*
குருகையில் வந்து கொழுப்படக்கிய*
குல பதி தந்த குறிப்பில் வைத்தனர்*
கடு நரகன்பு கழற்றி மற்றொரு*
கதி பெறும் அன்பில் எமைப் பொருத்தினர்*
கமலை உகந்த கடற் கிடைக்கடல்*
கருணை உயர்ந்த திடர்க்கொருக்கினர்*
படு முதல் இன்றி வளர்த்த நற்கலை*
பல பல ஒன்ற எமக்குரைத்தனர்*
பழ மறை அந்தி நடைக்கிடைச்சுவர்*
பரமதம் என்றதிடித்த பத்தரே (2)

போம் உரைக்கும் பொருள் யாம் அறியோம்* பொருள் ஆர் மறையில்*
தாம் உரைக்கின்றன* தாமே அறியும் தரம் உடையார்*

ஆம் உரைக்கென்றிவை ஆய்ந்தெடுத்து* ஆரண நூல் வழியே*
நாம் உரைக்கும் வகை* நல் அருள் ஏந்தி நவின்றனரே (3)

சித்தும் அசித்தும் இறையும் எனத்* தெளிவுற்று நின்ற*
தத்துவம் மூன்றும்* தனித் தனி காட்டும் தனி மறையால்*
முத்தி வழிக்கிது மூலம் எனத்* துணிவார்களையும்*
கத்தி மயக்கும் கதகரை* நாம் கடிகின்றனமே (4)

முத்தின் வடங்கள் என* முகுந்தன் புனை மூ வகையாம்*
சித்தில் அருஞ்சுருதிச்* செவ்வை மாறிய சிந்தைகளால்*
பத்தில் இரண்டு மெய்க்கப்* பகட்டும் பரவாதியர் தம்*
கத்தில் விழுந்தடைந்த* அவ்வழுக்கின்று கழற்றினமே (5)

நாக்கியலும் வகை* நம்மை அளித்தவர் நல் அருளால்*
பாக்கியம் ஏந்திப்* பரன் அடியார் திறம் பார்த்ததற்பின்*
தாக்கியர் தங்கள் தலை மிசைத் தாக்கித்* தனி மறை தான்*
போக்கியம் என்றதனில்* பொய்ம் மதங்களைப் போக்குவமே (6)

தீ வகை மாற்றி* அன்றோர் தேரில் ஆரணம் பாடிய* நம்
தேவகி சீர் மகனார்* திறம்பா அருள் சூடிய நாம்*
மூ வகையாம் அறியாத் தத்துவத்தின்* முகம் அறிவார்*
நாவகையே நடத்தும்* நடை பார்த்து நடந்தனமே (7)

வேலைப் புறம் அகம் காண்பது போல்* வேத நன்னெறி சேர்*
நூலைப் புறம் அகம் காண்டலில்* நுண் அறிவின்றி நின்றீர்*
மாலைப் பெற வழி காட்டிய* தேசிகர் வாசகமே*
ஓலைப் புறத்தில் எழுதுகின்றோம்* உள் எழுதுமினே (8)

சிறை நிலையாம் பவத்தில்* சிறு தேன் இன்பம் உண்டுமூல்வார்*
மறை நிலை கண்டறியா* மயல் மாற்றிய மன் அருளால்*
துறை நிலை பாரம் எனத்* துளங்கா அமுதக் கடலாம்*
இறை நிலை யாம் உரைத்தோம்* எம் குருக்கள் இயம்பினவே (9)

வெறியார் துளவுடை வித்தகன் தன்மையின்* மெய் அறிவார்*
குறியார் நெடியவர் என்று* ஒரு குற்றம் பிறர்க்குரையார்*

அறியார் திறத்தில் அருள் புரிந்து* ஆரண நன்னெறியால்*
சிறியார் வழிகள் அழிப்பதும்* தீங்கு கழிப்பதற்கே (10)

மிண்டுரைக்க விரகு தரும் தருக்கம் கொண்டே*
வேண்டுங்கால் வேண்டுவதே விளம்புகின்றார்*
கண்டதற்கு விபரீதம் கத்துகின்றார்*
காணாத குறை மறையில் காட்ட நிற்பார்*
பண்டொருத்தன் கண்டுரைத்தேன் நானே என்னப்*
பல வகையில் உபாதிகளால் படிந்து வீழ்வார்*
கொண்டல் ஒக்கும் திருமேனி மாயக் கூத்தன்*
குரை கழல் சேர் விதி வகையிற் கூடாதாரே (11)

கண்டது மெய் எனில்* காணும் மறையில் அறிவு கண்டோம்*
கண்டதலாததிலதெனில்* கண்டிலம் குற்றம் இதில்*
கண்டது போல் மறை காட்டுவதும்* கண்டதொத்ததனால்*
உண்டது கேட்கும்* உலோகாயதர் என்று மீறுவதே (12)

கண்டதனால் காணாததனுமிக்கின்றார்*
கண்டொருத்தன் உரைத்ததனைக் கவருகின்றார்*
உண்டு பசி கெடும் என்றே உணர்ந்துண்கின்றார்*
ஒன்றாலே ஒன்றைத் தாம் சாதிக்கின்றார்*
பண்டு முலை உண்டதனால் முலை உண்கின்றார்*
பார்க்கின்றார் பல அல்லாத் தன்மை மற்றும்*
கண்டு மதி கெட்ட நிலை காணகில்லார்*
காணாததிலதென்று கலங்குவாரே (13)

காணாதிலதெனும் கல்வியினாரைக்* கடிந்ததற்பின்*
கோணார் குதர்க்கங்கள் கொண்டே* குழப்பும் பவுத்தர்களில்*
நாணாதனைத்தும் இலதென்றும்* நால்வகை அன்றிதென்றும்*
வாணாள் அறுக்கின்ற* மத்திமத்தான் வழி மாற்றுவமே (14)

மானம் இலை மேயம் இலை என்றும் மற்றோர்*
வாத நெறி இலை என்றும் வாத பூண்ட*
தானும் இலை தன் உரையும் பொருளும் இல்லை*

தத்துவத்தின் உணர்த்தி சயம் இல்லை என்றும்*
 வானவரும் மானவரும் மனமும் வெள்க*
 வளம் பேசும் மதி கேடன் மத்திமத்தான்*
 தேன நெறி கொண்டனைத்தும் திருடா வண்ணம்*
 செழுமதி போல் எழுமதியால் சேமித்தோமே (15)

முற்றும் சகத்திலதென்றே* பகட்டிய முட்டரை நாம்*
 சுற்றும் துறந்து* துறையில் நின்றே துகளாக்கிய பின்*
 மற்றொன்றிலது மதி பல உண்டென்று* வஞ்சனையால்*
 சுற்றும் துறந்த* யோகாசாரனைச் சதிக்கின்றனமே (16)

உளக் கதியை நாம் உள்ளி உள்ளந் தேறி*
 உலகத்தார் உகந்திசைய உலகுண்டென்றோம்*
 இளக்க அரிதாகிய நற் தருக்கம் சேர்ந்த*
 எழில் மறையில் ஈசனுடன் எம்மைக் கண்டோம்*
 விளக்கு நிரை போல் மதிகள் வேறாய்* வேறொன்-
 றறியாதே விளங்கும் என விளம்புகின்ற*
 களக் கருத்தன் கண் இரண்டும் அழித்தோம்* நாணாக்
 காகம் போல் திரிந்தவன் என் கதறுமாறே (17)

பொருள் ஒன்றிலதென்று*
 போதம் ஒன்றும் கொண்ட பொய்யரை நாம்*
 தெருள் கொண்டு தீர்த்த பின்*
 காணவொண்ணாப் பொருள் தேடுகின்ற*
 மருள் கொண்ட சூதுரைக்கும்*
 சௌத்திராந்திகள் வண்ணிக்கை நாம்*
 இருள் கொண்ட பாழுங்கிணறென்று*
 இகழ்ந்தோட இயம்புவமே (18)

நிலை இல்லாப் பொருள் மதியை விளைத்துத் தான் சேர்*
 நிறங்கொடுத்துத் தான் அழியும் தன்னால் வந்த*
 நிலை இல்லா மதி தன்னில் நிறத்தைக் காணும்*
 இது காணும் பொருள் காண்கை என்ற நீசன்*
 முலை இல்லாத் தாய் கொடுத்த முலைப்பால் உண்ணும்*

முகம் இல்லா மொழி எனவே மொழிந்த வார்த்தை*
 தலை இல்லாத் தாள் ஊரும் கணக்காய் நின்ற*
 கட்டளை நாம் கண்டின்று காட்டினோமே (19)

காண்கின்றவன் இல்லை* காட்சியும் கண்டதும் உண்டவை தாம்*
 ஏண் கொண்டன அன்றிவற்றில்* குணமும் நிலையும் இல்லை*
 சேண் கொண்ட சந்ததியால்* சேர்ந்தும் ஒன்றென நிற்கும் என்ற*
 கோண் கொண்ட கோளுரை* வைபாடிகள் குறை கூறுவமே (20)

கும்பிடுவார் ஆர் என்று தேடுகின்றார்*
 குணங்களையும் தங்களுக்குக் கூறுகின்றார்*
 தம் படியைத் தமர்க்குரைத்துப் படிவிக்கின்றார்*
 தமக்கினிமேல் வீடென்று சாதிக்கின்றார்*
 தம் புடவை உணல் குறித்து நெடிதெண்கின்றார்*
 சந்ததிக்குத் தவம் பலிக்கத் தாம் போகின்றார்*
 செம்படவர் செய்கின்ற சிற்றினிப்பைச்*
 சேவகப் பற்றுடனே நாம் செகுத்திட்டோமே (21)

வேதங்கள் மெளலி விளங்க* வியாசன் விரித்த நன்நூல்*
 பாதங்களான பதினாறில்* ஈசன் படி மறைத்துப்*
 பேதங்கள் இல்லை என்று* ஓர் பிரமப் பிச்சியம்புகின்ற*
 போதங்கழிந்தவனைப்* புத்தர் மாட்டுடன் பூட்டுவமே (22)

பிரிவில்லா இருள் ஒன்று பிணக்கொன்றில்லாப்*
 பெரு வெயிலை மறைத்துலகம் காட்டும் என்ன*
 அறிவில்லா அறிவொன்றை அவித்தை மூடி*
 அகம் புறம் என்றிவை அனைத்தும் அமைக்கும் என்பார்*
 செறிவில்லாப் புத்தருடன் சேர்ந்து கெட்டார்*
 சீவனையும் ஈசனையும் சிதைக்கப் பார்த்தார்*
 நெறி இல்லா நேர் வழியும் தானே யானான்*
 நெடுமாலை நாம் அடைந்து நிலை பெற்றோமே (23)

சோதனை விட்டொருத்தன் சொல* மெய் எனச் சோகதரைச்*
 சேதனை அற்றவர் என்று* சிதைத்த பின் சீவர்கட்கோர்*

வேதனை செய்கை* வெறும் மறம் என்று விளம்பி வைத்தே*
மா தவம் என்று மயிர் பறிப்பார்* மயல் மாற்றுவமே (24)

சொன்னார் தாம் சொன்னதெலாம் துறவோம் என்றும்*
சொன்னதுவே சொன்னதலதாகும் என்றும்*
தின்னாதும் தின்னுமதும் ஏகம் என்றும்*
சிறியனுமாம் பெரியனுமாம் சீவன் என்றும்*
மன்னாதும் மன்னுமதும் ஒன்றே என்றும்*
வையம் எலாம் விழுகின்றதென்றும் என்றும்*
தென்னாடும் வடநாடும் சிரிக்கப் பேசும்*
சினநெறியார் சினம் எல்லாம் சிதைத்திட்டோமே (25)

ஏகாந்திகம் ஒன்றும் இல்லை என்று* ஆசையைத் தாம் உடுப்பார்*
சோகாந்தமாகத் துறப்புண்ட பின்* தொழில் வைதிகம் என்று*
ஏகாந்திகள் சொன்ன* ஈசன் படியில் விகற்பம் எண்ணும்*
லோகாந்த வீணர் தம்* வேதாந்த வார்த்தை விலக்குவமே (26)

ஒன்றெனவும் பல எனவும் தோற்றுகின்ற*
உலகெல்லாம் ஒரு பிரமம் தானே ஆக்கி*
நன்றெனவும் தீதெனவும் பிரிந்த எல்லாம்*
நன்றன்று தீதன்றே என நவின்றார்*
கன்றும் அலர் பசுவும் அலர் ஆகி நின்றே*
கன்றாகிப் பசுவாகி நின்ற வண்ணம்*
இன்று மறை மாட்டுக்கோர் இடையனான*
ஏகாந்தி இசைந்திட நாம் இயம்பினோமே (27)

சாயா மறைகளில்* சத்தம் தெளிந்திடச் சாற்றுதலால்*
தூயார் இவர் என்று* தோன்ற நின்றே பல சூதுகளால்*
மாயா மதமும் மறு சின வாதும்* பவுத்தமும் சேர்*
வையாகரணர் சொல்லும்* மறு மாற்றங்கள் மாற்றுவமே (28)

கலகத்தில் கலங்கி வரும் காணிக்கெல்லாம்*
கண்ணாறு சதிர வழி கட்டுவார் போல்*
உலகத்தில் மறை சேர்ந்த உரைகள் தம்மால்*

ஒரு பிழையும் சேராமல் உபகரித்தார்*
 பல கத்தும் பவுத்தர் முதலான பண்டைப்*
 பகற் கள்ளர் பகட்டழிக்கப் பரவும் பொய்யாம்*
 சில கற்றுச் சித்தாந்தம் அறியகில்லாச்*
 சிறுவர் இனி மயங்காமல் சேமித்தோமே (29)

கண்டதலாதன கட்டுதலால்* கண்ட விட்டதனால்*
 பண்டுளதான மறைக்குப்* பழமையை மாற்றுதலால்*
 கொண்டதும் ஈசனைக்* கொள்ளாவகை என்று கூறுதலால்*
 கண்டகராய் நின்ற* காணாதர் வாதம் கழற்றுவமே (30)

ஆகமத்தை அனுமானம் என்கையாலும்*
 அழியாத மறை அழிக்க நினைத்தலாலும்*
 போகம் அற்றொர் உபலம் போல் கிடக்கை தானே*
 புண்ணியர்க்கு வீடென்று புணர்த்தலாலும்*
 மாகம் ஒத்த மணி வண்ணன் படியை மாற்றி*
 மற்றவனுக்கொரு படியை வகுத்தலாலும்*
 காகம் ஒத்த காணாதன் கண்ணை வாங்கிக்*
 காக்கைக்காரென்றலற்றக் காட்டினோமே (31)

கோதம நூல்களைக்* குற்றம் இலா வகை கூட்டலுமாம்*
 கோது கழித்து* ஒரு கூற்றில் குணங்களைக் கொள்ளவுமாம்*
 யாதும் இகந்து* ஒரு நீதியை யாமே வகுக்கவுமாம்*
 வேதியர் நன்னய வித்தரம் என்பது* மெய் உளதே (32)

நான் மறைக்குத் துணையாக நல்லோர் எண்ணும்*
 நால் இரண்டில் ஒன்றான நயநூல் தன்னில்*
 கூன் மறைத்தல் கோதுளது கழித்தல் மற்றோர்*
 கோணாத கோதில் வழி வகுத்தல் அன்றி*
 ஊன் மறைத்த உயிர் ஒளி போல் ஒத்த தொவ்வாது*
 உயிரில்லாக் காணாதம் உரைத்த எல்லாம்*
 வான் மறைக்க மடி கோலும் வண்ணம் என்றோம்*
 மற்றிதற்கார் மறுமாற்றம் பேசுவாரே (33)

ஈசனும் மற்றணங்கும் இலதென்று* எழில் நான்மறையில்*
 பேசிய நல் வினையால்* பெரும் பாழுக்கு நீர் இறைக்கும்*
 நீசரை நீதிகளால்* நிகமாந்தத்தின் நூல் வழியே*
 மாசில் மனம் கொடுத்தும்* மறு மாற்றங்கள் மாற்றுவமே (34)

கனை கடல் போல் ஒரு நீராம் சூத்திரத்தைக்*
 கவந்தனையும் இராகுவையும் போலக் கண்டு*
 நினைவுடனே நிலைத் தருமம் இகந்து நிற்கும்*
 நீசர் நிலை நிலை நாடா வண்ணம் எண்ணி*
 வினை பரவு சைமினியார் வேத நூலை*
 வேதாந்த நூலுடனே விரகாற் கோத்த*
 முனையுடைய முழுமதி நம் முனிவர் சொன்ன*
 மொழி வழியே வழி என்று முயன்றிட்டோமே (35)

முக்குணமாய் நின்ற* மூலப் பிரகிருதிக்கழியா*
 அக்குணம் அற்ற அருத் துணை* மற்றதற்கீசன் இலை*
 இக்கணனைப்படி ஐயைந்தும் எண்ணில்* முன் முத்தி என்னும்*
 பக்கணவீணர் பழம் பகட்டைப்* பழுதாக்குவமே (36)

ஈசன் இலன் என்பதனால் என்றும் சீவர்*
 எங்கும் உளர் இலர் உணர்வை என்றவத்தால்*
 பாசம் எனும் பிரகிருதி தன்னால் என்றும்*
 பலமும் இலை வீடும் இலை என்னும் பண்பால்*
 காசினி நீர் முதலான காரியங்கள்*
 கச்சபத்தின் கால் கை போல் என்னும் கத்தால்*
 நாசம் அலதிலை காணும் ஞாலத்துள்ளீர்*
 நாம் இசையாச் சாங்கியத்தை நாடுவார்க்கே (37)

தாவிப் புவனங்கள்* தாள் இணை சூட்டிய தந்தை உந்திப்*
 பூவில் பிறக்கினும்* பூதங்கள் எல்லாம் புணர்த்திடினும்*
 நாவில் பிரிவின்றி* நாமங்கை வாழினும் நான்மறையில்*
 பாவித்ததன்றி உரைப்பது* பாறும் பதர்த்திரளே (38)

காரணனாய் உலகளிக்கும் கண்ணன் தேசைக்*
 கண்ணாடி நிழல் போலக் காண்கையாலும்*
 தாரணையின் முடிவான சமாதி தன்னைத்*
 தனக்கேற்றும் விளக்கென்று தனிக்கையாலும்*
 காரணமாம் அது தனக்குப் பயனாம் சீவன்*
 கைவலிய நிலை என்று கணிக்கையாலும்*
 கோரணியின் கோலம் எனக் குறிக்கலாகும்*
 கோகனகத்தயன் கூறும் சமயக் கூற்றே (39)

சாது சனங்கள் எல்லாம்* சச்சை என்னும் சலம் புணர்த்தார்*
 கோதம சாபம் ஒன்றால்* கொடுங்கோலங்கள் கொண்டுலகில்*
 பூத பதிக்கடியார் என நின்று* அவன் பொய் உரையால்*
 வேதம் அகற்றி நிற்பார்* விகற்பங்கள் விலக்குவமே (40)

மாதவனே பரன் என்று வையம் காண*
 மழு ஏந்தி மயல் தீர்க்க வல்ல தேவன்*
 கைதவம் ஒன்றுகந்தவரைக் கடிய சாபம்*
 கதுவியதால் அதன் பலத்தைக் கருதிப் பண்டை*
 வேத நெறி அணுகாது விலங்கு தாவி*
 வேறாக விரித்துரைத்த விகற்பம் எல்லாம்*
 ஓதுவது குத்திரத்துக்கென்றுரைத்தான்*
 ஓதாதே ஓதுவிக்கும் ஒருவன் தானே (41)

கந்த மலர் மகள் மின்னும் காரார் மேனிக்*
 கருணை முகில் கண்ட கண்கள் மயிலாய் ஆலும்*
 அந்தமில் பேர் இன்பத்தில் அடியரோடே*
 அடிமை என்னும் பேர் அமுதம் அருந்தி வாழத்*
 தந்த மதி இழந்தரனார் சமயம் புக்குத்*
 தழல் வழி போய்த் தடுமாறித் தளர்ந்து வீழ்ந்தீர்*
 சந்த நெறி நேர் அறிவார் சரணம் சேர்ந்து*
 சங்கேதத்தவம் முனிவீர் தவிர்மின் நீரே (42)

யாதும் இலாத அன்றும்* யவர்க்கும் நன்றி எண்ணிய* நம்
 மாதவனார் வதனத்தமுதுண்ணும்* வலம்புரி போல்*

வாதுகளால் அழியா மறை மெளலியின்* வான் பொருளே*
ஓதிய பஞ்சராத்திரம் உகவாரை* ஒழுக்குவமே (43)

‡பூ அலரும் திரு உந்திப் புனிதன் வையம்*
பொன் அடியால் அளந்திருவர் போற்ற நின்ற*
நா அலரும் கலைகள் எல்லாம் தன்னை நாட*
நாடாத நல் நிதியா நணுகு நாதன்*
கோவலனாய் நிரை அளித்த நிறை போல் வேதம்*
கோவாகக் கோமானாய் அதன் பால் சேர்த்துக்*
காவல் இது நல் உயிருக்கென்று காட்டும்*
கார்த்தயுகக் கதி கண்டோம் கரை கண்டோமே (44)

நமக்கார் துணை என* நாம் என்றருள் தரும் நாரணனார்*
உமக்காறிவை என்றடி இணை காட்ட* உணர்ந்தடையும்*
எமக்கோர் பரம் இனி இல்லாது* இரு வினை மாற்றுதலில்*
தமக்கே பரம் என்று* தாம் முயலும் தரம் சாற்றுவமே (45)

பலத்தில் ஒரு துவக்கற்ற பதவி காட்டிப்*
பல் உயிரும் தடுமாறப் பண்ணுகின்ற*
கலித்திரளின் கடும் கழுதைக் கத்து மாற்றிக்*
கண் உடையார் கண்டுரைத்த கதியைச் சொன்னோம்*
வலத்திலகு மறு ஒன்றால் மறு ஒன்றில்லா*
மா மணியாய் மலர் மாதர் ஒளியாம் அந்நல்*
நலத்தில் ஒரு நிகர் இல்லா நாதன் பாதம்*
நல் வழியாம் அல்வழக்கார் நடத்துவாரே (46)

எல்லார்க்கும் எளிதான ஏற்றத்தாலும்*
இனி உரைக்கை மிகையான இரக்கத்தாலும்*
சொல் ஆர்க்கும் அளவாலும் அமைதலாலும்*
துணிவரிதாய்த் துணை துறக்கும் சுகரத்தாலும்*
கல்லார்க்கும் கற்றார் சொல் கவர்தலாலும்*
கண்ணன் உரை முடி சூடி முடித்தலாலும்*
நல்லார்க்கும் தீயார்க்கும் இதுவே நன்றாம்*
நாரணற்கே அடைக்கலமாய் நணுகுவீரே (47)

பண்டை மறைக்குப்* பகை என நின்ற பரமதங்கள்*
 கொண்டவர் கொள்ளும்* பயன் ஒன்றிலதெனும் கூர் மதியால்*
 வண் துவரைக்கரசான* நம் மாயனை வான் உலகில்*
 கண்டு களிப்பதெனும்* காதல் ஒன்றைக் கருதுவமே (48)

கலந்திகமும் போகங்கள் கண்டு வெள்கிக்*
 காரியமும் காரணமும் கடந்து நாம் போய்க்*
 குலந்திகமும் குருக்கள் அடி சூடி மன்னும்*
 குற்றேவல் அடியவர் தம் குழாங்கள் கூடி*
 வலம் திகமும் திருமகளும் மற்றிடத்தே*
 மன்னிய மண் மகளாரும் நீளையாரும்*
 நலந் திகழ வீற்றிருந்த நாதன் பாதம்*
 நமக்கிதுவே முடியென்ன நண்ணினோமே (49)

மானங்கள் இன்றி வகுத்துரைக்கின்ற* மதங்கள் எல்லாம்*
 தானங்கள் அன்று* தரும நெறிக்கென்று சாற்றிய பின்*
 வானம் கவர்ந்து* மறை முடி சூடிய மா தவத்தோர்*
 ஞானங்கள் ஒன்ற நடக்கின்ற* நல் வழி நாடுவமே (50)

தன் அடிக் கீழ் உலகேழையும் வைத்த* தனித் திருமால்*
 பொன் அடிக்கேற்கின்ற* புண்ணியர் கேண்மின் புகல் அறிவார்*
 முன் அடி பார்த்து முயலுதலால்* அவர் சாயை எனப்*
 பின் அடி பார்த்து நடந்து* பெரும் பதம் ஏறுவமே (51)

வையம் எலாம் இருள் நீக்கு மணி விளக்காய்*
 மன்னிய நான்மறை மெளலி மதியே கொண்டு*
 மெய் அலது விளம்பாத வியாசன் காட்டும்*
 விலக்கில்லா நல் வழியே விரைந்து செல்வீர்*
 ஐயம் அற அறு சமயக் குறும்பறுத்தோம்*
 அணி அரங்கர் அடியவர்க்கே அடிமை செய்தோம்*
 மைய கடல் வட்டத்துள் மற்றும் தோற்றும்*
 வாதியர் தம் வாய்ப் பகட்டை மாற்றினோமே (52)

‡கோதவம் ஒன்றில்லாத தகவே கொண்ட*
 கொண்டல் என வந்துலகில் ஐவர்க்கன்றோர்*
 தூதுவனாய் ஒரு கோடி மறைகள் எல்லாம்*
 தொடர்ந்தோடத் தனி ஓடித் துயரம் தீர்த்த*
 மாதவனார் வட கொங்கில் வானி ஆற்றின்*
 வண்ணிகை நன்னடம் கண்டு மகிழ்ந்து வாழும்
 போது* இவை நாம் பொன் அயிந்தை நகரில்* முன்னாள்
 புணராத பரமதப் போர் பூரித்தோமே (53)

‡திகிரி மழு உயர் குந்தம் தண்டங்குசம்* பொறி
 சிதறு சதமுக அங்கி வாள் வேல் அமர்ந்ததும்*
 தெழி பணில சிலை கண்ணி சீரங்க செவ்விடி*
 செழிய கதை முசலம் திகுலம் திகழ்ந்ததும்*
 அகில உலகுகள் கண்டையாய் ஓர் அலங்கலில்*
 அடைய அடைவில் இலங்க ஆசின்றி நின்றதும்*
 அடியும் அருகணையும் அரவாம் என்ன நின்று* அடி
 அடையும் அடியரை அன்பினால் அஞ்சல் என்பதும்*
 மகிழும் அமரர் கணங்கள் வானம் கவர்ந்திட*
 மலியும் அசுரர் புணர்த்த மாயம் துரந்ததும்*
 வளரும் அணி மணி மின்ன வான் அந்தி கொண்டிட*
 மறை முறை முறை வணங்க மாறின்றி வென்றதும்*
 சிகி இரவி மதியம் உமிழ் தேசுந்த எண் திசைத்*
 திணி மருள் செக உகந்து சேமங்கள் செய்ததும்*
 திகழ் அரவணை அரங்கர் தேசென்ன மன்னிய*
 திரி சுதரிசனர் செய்ய ஈர் எண் புயங்களே (54)

॥ சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம் ॥